

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΝΟΜΟ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

- Συνοπτικός τίτλος.
1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Δικαστηρίων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2009 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Δικαστηρίων Νόμους του 1960 έως (Αρ. 4) του 2008 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Δικαστηρίων Νόμοι του 1960 έως 2009.
- 14 του 1960
50 του 1962
11 του 1963
8 του 1969
40 του 1970
58 του 1972
1 του 1980
35 του 1982
29 του 1983
91 του 1983
16 του 1984
51 του 1984
83 του 1984
93 του 1984
18 του 1985
71 του 1985
89 του 1985
96 του 1986
317 του 1987

- 49 ΤΟΥ 1988
- 64 ΤΟΥ 1990
- 136 ΤΟΥ 1991
- 149 ΤΟΥ 1991
- 237 ΤΟΥ 1991
- 42(l) ΤΟΥ 1992
- 43(l) ΤΟΥ 1992
- 102(l) ΤΟΥ 1992
- 26(l) ΤΟΥ 1993
- 82(l) ΤΟΥ 1995
- 102(l) ΤΟΥ 1996
- 4(l) ΤΟΥ 1997
- 53(l) ΤΟΥ 1997
- 90(l) ΤΟΥ 1997
- 27(l) ΤΟΥ 1998
- 53(l) ΤΟΥ 1998
- 110(l) ΤΟΥ 1998
- 34(l) ΤΟΥ 1999
- 146(l) ΤΟΥ 1999
- 41(l) ΤΟΥ 2000
- 32(l) ΤΟΥ 2001
- 40(l) ΤΟΥ 2002
- 80(l) ΤΟΥ 2002
- 140(l) ΤΟΥ 2002
- 206(l) ΤΟΥ 2002

17(I) του 2004
165(I) του 2004
268(I) του 2004
21(I) του 2006
99(I) του 2007
170(I) του 2007
76(I) του 2008
81(I) του 2008
118(I) του 2008
119(I) του 2008.

Τροποποίηση του άρθρου 44 του βασικού νόμου.

2. Το άρθρο 44 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

- (α) Με την αντικατάσταση της λέξης «ανευλαβείας» από την παράγραφο (ια) (πρώτη γραμμή) του εδαφίου (1) αυτού, με τη λέξη «ασέβειας» και
- (β) με την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (2) αυτού, των ακόλουθων νέων εδαφίων (3) έως (9) και την αναρίθμηση

του υφιστάμενου εδαφίου (3) αυτού, ως εδαφίου (10):

«(3) Οι διατάξεις του εδαφίου (2) δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση κατά την οποία, τα ενώπιον του δικαστηρίου λόγια ή συμπεριφορά, ή πράξη σκόπιμης ασέβειας, τα οποία συνιστούν αδίκημα δυνάμει των παραγράφων (α) και (ια) του εδαφίου (1), αντίστοιχα, στρέφονται προσωπικά κατά δικαστή του εν λόγω δικαστηρίου. Σε τέτοιες περιπτώσεις το εν λόγω δικαστήριο δεν επιλαμβάνεται το ίδιο της εκδίκασης του αδικήματος και δύναται να αποταθεί στον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, διαβιβάζοντας το σχετικό πρακτικό, προκειμένου να ορίσει ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου άλλο δικαστήριο για να επιληφθεί της εκδίκασης του αδικήματος:

Νοείται ότι προτού το δικαστήριο τροχοδρομήσει διαδικασία εκδίκασης με υποβολή αιτήματος στον Πρόεδρο του

Ανωτάτου Δικαστηρίου όπως αναφέρεται πιο πάνω, ενημερώνει επακριβώς τον ππαίστη για τα λόγια ή τη συμπεριφορά, ή την πράξη του, που κατά το δικαστήριο συνιστούν έλλειψη σεβασμού δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), ή σκόπιμη ασέβεια δυνάμει της παραγράφου (ια) του υπό αναφορά εδαφίου, ανάλογα με την περίπτωση, όπως και για τις προβλεπόμενες ποινές και ακολούθως δύναται να μην δώσει οποιαδήποτε συνέχεια με εκδίκαση, σε περίπτωση ικανοποιητικής, κατά την κρίση του, απολογίας του ππαίστη για τα εν λόγω λόγια ή συμπεριφορά ή πράξη:

Νοείται περαιτέρω ότι σε κάθε περίπτωση που το δικαστήριο αποτείνεται στο Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δυνάμει του παρόντος εδαφίου, για να ορίσει άλλο δικαστήριο να επιληφθεί της εκδίκασης του αδικήματος, διαβιβάζοντας το σχετικό πρακτικό, διαβιβάζει και τα πρακτικά

της διαδικασίας που ακολούθησε για την πιο πάνω ενημέρωση του πταίστη για τα λόγια, τη συμπεριφορά, ή την πράξη του και για τις προβλεπόμενες ποινές, καθώς και όλα όσα δυνατόν να έχουν λεχθεί ακολούθως στη διαδικασία, περιλαμβανομένης οποιασδήποτε απάντησης ή εξήγησης του πταίστη μετά την εν λόγω ενημέρωση, και την τυχόν απολογία του προς το δικαστήριο.

(4) Της εκδίκασης του αδικήματος που αναφέρεται στο εδάφιο (3) επιλαμβάνεται άλλο δικαστήριο που ορίζει ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου την ίδια ημέρα που αποτείνεται γι' αυτό το σκοπό, δυνάμει του εν λόγω εδαφίου, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ειπώθηκαν τα λόγια ή επιδείχθηκε η συμπεριφορά, ή έγινε η πράξη, που κατά το εν λόγω δικαστήριο συνιστούν έλλειψη σεβασμού, δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), ή σκόπιμη ασέβεια

δυνάμει της παραγράφου (ια) του εν λόγω εδαφίου.

(5) Δικαστήριο, το οποίο ορίζεται από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει του εδαφίου (4), δύναται να εκδικάσει το αδίκημα, να εκδώσει απόφαση και να επιβάλει ποινή στον πταίστη, την ίδια ημέρα που ορίζεται από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (6).

(6) Δικαστήριο που επιλαμβάνεται της εκδίκασης αδικήματος κατόπιν ορισμού του δυνάμει του εδαφίου (4), παραδίδει στον πταίστη αντίγραφο του πρακτικού του δικαστηρίου που αναφέρεται στο εδάφιο (3), ενημερώνοντάς τον επακριβώς για τα λόγια ή τη συμπεριφορά του που συνιστούν έλλειψη σεβασμού κατά παράβαση της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), ή για την πράξη του που συνιστά σκόπιμη ασέβεια κατά παράβαση της

παραγράφου (ια) του εν λόγω εδαφίου, ανάλογα με τη περίπτωση, καθώς και για τις προβλεπόμενες ποινές και του παρέχει κάθε ευκαιρία να εκπροσωπηθεί με δικηγόρο και να προβάλει υπεράσπιση ή να απολογηθεί για τα εν λόγω λόγια, συμπεριφορά ή πράξη του.

(7) Δικαστήριο που ορίζεται από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει του εδαφίου (4), δύναται να επιβάλει τις ποινές που αναφέρονται στο εδάφιο (2):

Νοείται ότι για την τυχόν επιβολή ποινής φυλάκισης, τόσο το εν λόγω δικαστήριο όσο και δικαστήριο που δυνάμει του εδαφίου (2) επιλαμβάνεται το ίδιο της εκδίκασης αδικήματος που διαπράχθηκε ενώπιόν του, ισοζυγίζει σε κάθε περίπτωση την ανάγκη προστασίας, αφενός μεν του κύρους της δικαστικής εξουσίας, αφετέρου δε της άσκησης του δικαιώματος

ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης.

(8) Η δικονομία και πρακτική σε σχέση με τον ορισμό δικαστή δυνάμει των εδαφίων (3) και (4) καθορίζεται σε διαδικαστικό κανονισμό που εκδίδεται από το Ανώτατο Δικαστήριο.

(9) Για τη διαφύλαξη του δικαιώματος ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης δικηγόρου και του δικαιώματος δίκαιης δίκης διάδικου τον οποίο δικηγόρος εκπροσωπεί, δε συνιστούν ποινικό αδίκημα δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) λόγια ή συμπεριφορά από μέρους δικηγόρου όταν εμφανίζεται σε διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου και προβάλλει εκ μέρους του διάδικου που εκπροσωπεί τους ισχυρισμούς ή θέσεις του, ή προσάγει μέσα απόδειξης, ή εξετάζει ή αντεξετάζει μάρτυρες:

Νοείται ότι η έλλειψη σεβασμού δικηγόρου προς οποιοδήποτε δικαστή, με λόγια ή συμπεριφορά στις

περιπτώσεις που αναφέρονται πιο πάνω, συνιστά πειθαρχικό αδίκημα το οποίο, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου διαπράχθηκε, δύναται να το καταγγείλει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο

Κεφ. 2. που καθιερύεται δυνάμει του περί 42 του 1961 Δικηγόρων Νόμου, το οποίο εξετάζει 20 του 1963 την καταγγελία κατά προτεραιότητα.».

46 του 1970

40 του 1975

55 του 1978

71 του 1981

92 του 1983

98 του 1984

17 του 1985

52 του 1985

9 του 1989

175 του 1991

212 του 1991

9(I) του 1993

56(I) του 1993

83(I) του 1994

76(I) του 1995

103(I) του 1996

79(I) του 2000

- 31(I) του 2001
- 41(I) του 2002
- 180(I) του 2002
- 117(I) του 2003
- 130(I) του 2003
- 199(I) του 2004
- 264(I) του 2004
- 21(I) του 2005
- 65(I) του 2005
- 124(I) του 2005
- 158(I) του 2005
- 175(I) του 2006
- 117(I) του 2007
- 103(I) του 2008.
- 109(I) του 2008
- 11(I) του 2009.